

Západ věděl, že nesmí dovolit spojení Ruska a Číny. Nyní svou politikou dosáhl toho, že se země spojily

 radiouniversum.cz/baranek-jan-2d-zapad-vedel-ze-nesmi-dovolit-spojzeni-ruska-a-ciny-nyni-svou-politikou-dosahl-toho-ze-se-zeme-spojily

Ján Baránek Díl 2/3

Text 3.5.202430 min Přehrát

#Ideologie

„Z politiky se ztratila politika, a politiky nahradili aktivističtí absolventi Sorosových instantních kurzů k manipulaci veřejnosti, absolutní amatéři a laici“, těmito slovy charakterizoval současnou situaci v Evropě slovenský politický analytik, a nově i zakladatel nové konzervativní strany, Ján Baránek. Bez idealismu pak komentoval výsledek posledních parlamentních voleb na Slovensku, když řekl: „Robert Fico není pro Slovensko řešení. Robert Fico byl záchranná brzda před progresivisty.“ A vzhledem k tomu, že volba nového prezidenta potvrdila posun slovenských voličů, opakuje se zkušenost, že za volbu, která se nehodí do krámu, přichází kritická palba z médií, a eurokomisaři zdvihají káravě prst, protože je prý ohrožena demokracie. Ale naopak „ty správné vlády“, které přitakávají Bruselu, mohou opoziční politiky odsuzovat, a podle libosti i měnit například zákony o prokuraturách, soudech a médiích.

Martina: S veřejnoprávními médii je to vždycky trošku složitější, byť to, že Věra Jourová kritizovala tento zamýšlený krok Roberta Fica, je pro mnohé znamením, že je to od Roberta Fica dobrý nápad. Nicméně ona řekla, že to může vést ke konci nezávislého zpravodajství slovenských veřejnoprávních médií. Bylo v posledních letech aspoň někdy toto zpravodajství nezávislé?

Ján Baránek: Kde byla paní Jourová v době covidu?

Martina: V Bruseli.

Ján Baránek: Kde byla paní Jourová, když se opoziční politici do těchto médií vůbec nedostávali? My jsme například organizovali protest v Košicích, o který mainstreamová média, i veřejnoprávní, ani nezavadila. Teď, když Progresívne Slovensko pořádá protesty, tak se o tom pravidelně v rámci veřejnoprávních médií informuje. Kde byla paní Jourová, když největší a nejlepší, mezinárodně vyhlášení slovenští odborníci, lékaři s několika atestacemi, byli ostrakizováni? Kde byla tehdy paní Jourová, když byli ostrakizováni a cenzurováni, a označováni za šířitelé hoaxů? Kde tehdy byla? Co si nyní otvírá nevytěženou pusou? Proč není paní Jourová raději ticho?

Martina: Když se podíváme na kroky Roberta Fica, tak ty sis také trochu postěžoval, že tě v médiích nechtěli už za předchozí vlády Roberta Fica, a měl jsi stopku. Nebojíš se tedy teď, že...

Ján Baránek: Neměl jsem stopku. Oni dávali podněty, aby mě nebrali.

Martina: To je řečeno jen jinými slovy. Takže nebojíš se tohoto zákroku?

Ján Baránek: Čeho?

Martina: Změny zákona o rozhlasu a televizi Slovenska.

Ján Baránek: Ne. A čeho bych se měl bát?

Martina: Potřebuje to Slovensko?

Ján Baránek: Samozřejmě.

Na Slovensku je boj proti Ficově koalici ještě silnější než před volbami. Mainstreamová média, i veřejnoprávní, neposkytují objektivní informace. Je potřeba změna.

Martina: Kde teď vy, Slováci, čerpáte informace? Já mohu vycházet ze svých zkušeností, takže za covidu jsme se nedověděli, že v Rakousku ve Vídni proti opatřením protestují, ale nedozvěděli jsme

se, že v Maďarsku protestovali proti WHO a proti nové pandemické dohodě. Když protestovali v Německu zemědělci, tak jsme se týden z našich médií dozvídali jenom o potížích s dopravou. Takže i my se musíme pít, a máme různé přátele, kteří nám posílají věci přes sociální sítě. Jak se dostáváte na Slovensku k informacím, abyste si mohli udělat názor?

Ján Baránek: Pokud si někdo myslel, že po změně vlády se toto změnilo, tak je na omylu. Naopak takzvaný „třídní boj“, nebo jak to vnímají oni, kulturní boj, se ještě vyostřil, a v jistých ohledech to bylo ještě horší.

Martina: Kdy?

Ján Baránek: Po volbách.

Martina: Teď po volbách? Když vyhrálo Robert Fico?

Ján Baránek: Ano, když vyhrál Robert Fico.

Martina: V jakém smyslu?

Ján Baránek: Útoky byly ještě ostřejší než před volbami.

Martina: Vůči němu?

Ján Baránek: Ano.

Martina: Ano. Byly svolávány protificovské demonstrace, a to ještě dřív, než vůbec stačil udělat jakékoliv kroky.

Ján Baránek: Ale nyní se bavíme o médiích. Na Slovensku má premiér ohromné pravomoci – i v Čechách – takže to do jisté míry zřejmě dokázal eliminovat přes majitele, a proto se to děje i na Markíze. Ale není to jen o tom. Na Slovensku je stát stále ještě velkým zadavatelem reklamy, a já si myslím, že bych udělal to samé. Já bych majitelům řekl: „Když se to nezmění, a nezačnete objektivně informovat, tak už nedostanete reklamu.“ A v této situaci se dnes nacházíme.

A nejlépe je to vidět v CNN, jak jí klesá důvěra a sledovanost, protože dělá takovou politiku, jakou dělá, tedy myslím, že už dělá mediální politiku. A toto platí v malém na Slovensku i v Čechách, že důvěra v takzvaný mainstream velmi silně klesá. Oni samozřejmě mají peplemetry, které umí velmi přesně měřit. Peplemetr nenaměří důvěru, ale naměří čas, a to, kam to přepneš, a z toho se dá samozřejmě odvodit i důvěra. A majitelé vidí, že to jde dolů, že začínají ztrácet peníze – a ono je nakonec všechno o penězích.

Možná že Soros, filantrop, je ochoten věnovat na nějaké fantasmagorie miliardy dolarů, protože má těch miliard hodně, ale ani on to nedělá altruisticky, ale dělá to tak, že se mu to vrací přes Čínu, nebo nevím jak. A majitelé zkrátka vědí, že toto není cesta, a proto se děly i věci, které se děly. Proto se dělá i ta reforma. Nevím, zda se to rozdělí, nebo se to nebude rozdělovat, a zůstane RTVS jakožto slovenská televize a rozhlas spolu, ale bude se to měnit.

Ale zdroj informací je stále ten samý, tedy alternativní scéna. Když se potřebuji něco dovědět, tak si dám odběry na všechny kanály – samozřejmě i na tvůj kanál – a tak jedu, listuji si tím, a sleduji. Nechodím na žádné mainstreamové stránky, nebo jen když potřebuji vědět, jak komentují oni, jak oni vidí situaci, kterou potřebuji posoudit, nebo která tu je. Samozřejmě musím sledovat i jiný názor.

V roce 89 byla na Maltě skutečně mezi Gorbačovem a Bushem uzavřena ústní dohoda, že se NATO nebude rozšiřovat. Potvrdil to bývalý ministr zahraničí USA James Baker.

Martina: Ano, to, co se nosí.

Ján Baránek: Tehdy je sleduji. Stále se bavíme o tom, že když se potřebuji dovědět nové informace, tak rozhodně nejdu na stránky slovenského mainstreamu, ale jdu na alternativu, na americké konzervativní stránky, na indické, čínské stránky. Například indické stránky jsou velice dobré v tom, že o ukrajinském konfliktu informují velice nezaujatě, nemají důvod lhát. Proč by lhali? Takže informují

tak, jako to je, i když zase z pro ně dostupných informací, a jestli je jejich zdroj přesný, to opravdu nevím. Ale minimálně mám jistotu, že redakce nic nezakrývá a že to zveřejní tak, jak to dostala.

Martina: Když máš všechny tyto zdroje informací, tak k jakému názoru jsi došel u konfliktu na Ukrajině po dvou letech od jeho vypuknutí?

Ján Baránek: Je to tragédie, je to velká tragédie. Nemělo se to stát. Ale musíme si uvědomit, co bylo, a kde jsou kořeny tohoto konfliktu. Kořeny jsou z roku 1989 na Maltě, kde se setkal Bush starší s Gorbačovem. Z Malty bohužel nejsou žádné uzavřené písemné dohody. Byly tam uzavřeny pouze ústní dohody, ale jejich existenci potvrdil James Baker, tehdejší ministr zahraničních věcí, v korespondenci se svými kolegy z NATO, kde se odvolává na dohody uzavřené na Maltě v prosinci 1989. A tam bylo dohodnuto, že se NSR rozšíří o NDR a že se spojí do jednotného Německa. A výměnou za to byl příslib ze strany Bushe staršího, že NATO se rozšíří pouze o východní Německo. A k tomu byl ještě příslib Gorbačova, že Sovětský svaz nebude zasahovat do procesů, které už tehdy byly nejen rozběhnuté, ale některé už byly v plném běhu ve východoevropských zemích, s výjimkou Rumunska, kde to vrcholilo na Vánoce 89, kdy, tuším 24. popravili manžele Ceausescovi. Ale to jsem odbočil.

A potom se stalo, co se stalo, jednoduše nastoupil Jelcin. Vždyť víme, že v Sovětském svazu byla snaha o puč, nastoupil Jelcin. A v době Jelcina byla situace taková, že američtí poradci se v Kremlu chovali jako doma, a de facto řídili Jelcina. A pak přišel Putin, a NATO se nejenom rozšířilo o východní Německo, a nejenom o Česko a Slovensko, ale provokativně se rozšířilo o pobaltské republiky a o Polsko – a víme, že tam mají Rusové enklávu Kaliningrad. A to už asi bylo pro Rusko na hranici snesitelnosti. Ale v té době samozřejmě nemohli absolutně nic dělat, protože i po

Jelcinově bačování, i po rozpadu Sovětského svazu – nebudeme to teď rozebírat – tam byl chaos a vláda nebyla schopna tomu nějakým způsobem čelit.

Ale Putin budoval armádu, a dal ji dohromady, a dnes je Rusko schopné čelit i vojskům NATO. Netvrdím, že je schopné vyhrát – určitě není schopné vyhrát konvenční válku v Evropě – ale je schopné velmi vážně ohrozit bezpečnost Evropy. Když si vezmeme projev Putina z prosince 2021, tak to bylo pro západní země, tedy pro země NATO, poslední varování, kdy říkal, že požaduje geopolitický návrat do roku 95, před rok 97. Samozřejmě, že nasadil laťku, o které se mělo jednat.

Ale oni tehdy Putina absolutně ignorovali. Západoevropští politici, včetně amerických, nepochopili, nechápou mentalitu ruských politiků, Rusů, a vůbec mentalitu ruského obyvatelstva, a myslí si, že můžou Rusy urážet. Ale jejich mentalita je taková, že je nemohou urážet, Rusové jsou úplně jiní. Opakuji, nejsem rusofil – na Ukrajině mám rodinu – ale Rusové jsou jiní, a tyto věci neodpouštějí.

Vidím, že se chceš zeptat, ale řeknu příklad: Neví se, že se do armády minulý rok, v průběhu konfliktu, přihlásilo 500 tisíc mladých Rusů bez toho, že je tam někdo honil, tedy z vlastenectví.

Martina: To víš jistě?

Ján Baránek: Stoprocentně.

Martina: Protože když tato čísla uslyšíme, tak se vždycky hovoří o tom, že je to spíš propaganda, což částečně být může.

Ján Baránek: Víím to stoprocentně ze zdrojů, které nebudu jmenovat. Ale víím to stoprocentně – 500 tisíc Rusů. Došlo to až do té míry, že pro ně neměli výzbroj, protože vlastenectví je tam takové, že je to pro nás ohromující. My nepochopíme, co a jak si Rusové myslí, a toto vše jsme příšerně podcenili. A poslední kapkou bylo, když Zelenskyj začal v lednu 2022 mluvit o tom, že by Ukrajina

mohla mít jaderné zbraně, kterých se vzdala. To byla poslední kapka. A to nemluvím ani o tom, že tam Američani plánovali – nevzpomenou si teď na město – velikou základnu, a už tím byla překročena hranice Ruska. S tím jsem nesouhlasil. Já nesouhlasím s jediným zmařeným životem, a o to víc s tím, co se děje ve válce.

To, co se děje dnes, že se nějaké skupiny prohlásí za čisté, a ostatní za špinavé, se dělo v historii vždy – třeba v Číně za kulturní revoluce. Dnes je to jen méně brutální.

Martina: Jane Baránku, ty si vyprávěl o tom, že tam byla dohoda s Michailem Gorbačovem o tom, že se NATO nebude rozšiřovat dál na východ. Já jsem o tom kdysi mluvila s Jefimem Fištejnem, který říkal, že se o tom s Michailem Gorbačovem bavil, a Michail Gorbačov mu tehdy o tom měl říct: „A to si myslíte, že jsem tak hloupý, že bych si to tehdy nenechal potvrdit?“ A na druhou stranu zase vím, že snad existují nějaké nahrávky, které tento rozhovor, a tu tiskovku, dokládají. Těžko říct, musíme pracovat s tím, co už máme. Ano, je dobré se podívat, jaké byly kořeny, ale teď jsme dospěli tam, kam jsme dospěli.

Ján Baránek: Promiň, ale rád bych do toho zasáhl.

Martina: Ano.

Ján Baránek: Snad si někdo nemyslí, že Michail Gorbačov řekne, že je doopravdy tak hloupý. Jasně, že je to pravda, a neříkám to na základě toho, že je Michail Gorbačov hloupý, nebo moudrý, ale na základě korespondence Jamese Bakera s ministry obrany zemí NATO, kde on o tom jasně mluví. Já to nemám od Gorbačova, já tyto informace čerpám z dopisů Jamese Bakera, a z amerických médií, která psala – když Rusové protestovali proti rozšiřování NATO – že dohoda z Malty je překonána. A mohla by být překonána, kdyby neexistovala?

Martina: Jane Baránku, oba víme, že mezinárodní politika, geopolitika a vztahy, jsou velmi složité, a myslím, že v historii lidstva se ještě nikdy nestalo, že bychom mohli říci: Tento je úplně dobrý,

a tento je úplně špatný.

Ján Baránek: Určitě.

Martina: Máš ale představu o tom, proč v tuto chvíli nejsme schopni o tomto problému normálně diskutovat a normálně informovat? Proč jsme si to v tomto případě poprvé nastavili tak, že jeden je křišťálový, a druhý je temnota?

Ján Baránek: Ale to není poprvé, to bych si dovolil s tebou nesouhlasit. Vždyť za komunismu jsme měli křišťálové a temnotu, za fašismu jsme měli křišťálové a temnotu.

Martina: Ale tam jsme vždycky věděli, že to tak není, zatímco teď tomu poprvé opravdu mnozí věří.

Ján Baránek: V 50. letech tomu také věřili, až potom se to vyvíjelo tak, že tomu přestali věřit. Ale ano, ty se asi ptáš na zanícený svazácký aktivismus nositelů čistých, křišťálových myšlenek. Ale v historii to tak vždy bylo, že nastoupil aktivismus, to znamená bez rácia, a jen emoce, jakoby jistý druh náboženství, jakési ad hoc náboženství nějaké sekty, které takto fungují. Vždyť si například vezmi, jak nastoupil komunismus v Číně. A toto je sice méně brutální, ale jinak to plní všechny znaky. Vezměme si, jak Mao Ce-tung v 60. letech vyhlásil...

Martina: Kulturní revoluci?

Ján Baránek: Kulturní revoluci. Co se tam dělo? Dělo se tam přesně to, co se děje dnes, jen brutálněji. Řeknu příklad: Dělo se přesně to, že studenti lustrovali své profesory, a nejenom, že lustrovali, ale kritizovali je a udávali. To se děje i dnes. Hlavně na takzvaných „měkkých“ fakultách, což jsou filozofie a podobné. V Číně to samozřejmě mělo brutálnější rozměry, dokonce to mělo rozměry, že veřejně popravovali, a když je vezli na popraviště – to jsou už nechutné detaily – tak jim vyřezali hrtan a dali jim tam ocelovou trubku, aby to dodýchali, než dojedou na popraviště, ale aby už

nemohli křičet a protestovat. Tam to bylo totálně, velmi, velmi sadistické. Ale kostra, do které je zasazen tento příběh, je úplně stejná. Například přestali respektovat autority, přirozené autority, zlikvidovali přirozené autority na školách. Dnes znám učitele na základních školách, kteří jsou rádi, že přežijí hodinu, protože tam mají žáky, se kterými si absolutně neumí poradit, protože kdyby se o něco pokusili, tak je tam agresivní rodič. A navíc tam jsou telefonní čísla, na která může dítě zavolat, protože se paní učitelka ošklivě dívá, a tak dále. My jsme zlikvidovali přirozené autority.

Žijeme v době totalitární progresivistické šikany

Martina: A není možné učit děti kritickému myšlení, když jim předestřeme jenom to, čemu prostě věřit musí.

Ján Baránek: Nemůžeš, protože tě udají. Vždyť i vy jste tady měli problém s jednou paní učitelkou.

Martina: Ano. Už jich bylo víc.

Ján Baránek: Myslím, že se jednalo o rusko-ukrajinský konflikt, a ona se snažila předestřít i jiný názor. A asi ještě stále chodí po soudech. Kdo by po tomto šel do vyučování kritického myšlení, když ví, že mě zítra udají, a přijdu o zaměstnání? To je šikana. Žijeme v době totalitární progresivistické šikany. Vždyť toto se děje i na univerzitách, hlavně tedy na anglosaských, anglofonních univerzitách.

Martina: Tak odtamtud to přišlo.

Ján Baránek: Samozřejmě. Tam jsou mistři světa v tom zpochybnit, že chlap nemůže menstruovat. Když to řekneš na univerzitě, tak tě pomalu zavřou.

Martina: Zakladatel PR, Edward L. Bernays, svého času řekl: „Hlavně lidem nepředkládejte racionální argumenty, protože lidé se rozhodují jen na základě emocí a pocitů.“

Ján Baránek: Ale o tom to je.

Martina: Skoro jsem si myslela, že jsme od roku 1920 urazili kus cesty, ale zdá se, že se některé věci stále opakují. Ale pojďme se vrátit k otázce: V Evropě politici mluví o tom, že musí co nejdříve vyzbrojit Ukrajinu. A teď se začalo nově, a velmi vážně mluvit – prezident Macron – o vyslání vojáků NATO na Ukrajinu, nebo ne NATO, ale o vyslání vojáků jednotlivých zemí, které si to domluví bilaterálně, že to nebude NATO, ale vojáci jednotlivých zemí.

Ján Baránek: Koalice ochotných.

Macron řečmi o vyslání vojáků na Ukrajinu zakrývá vlastní problémy. Navíc, pokud nějaká země pošle bilaterálně na Ukrajinu vojáky, ztratí ochranu článku 5 smlouvy o NATO.

Martina: Ano, koalice ochotných. Přesně tak. Co si o tom myslíš? Co tento krok – pokud by to skutečně evropští politici dotáhli do konce – může způsobit?

Ján Baránek: Třetí světovou válku. Ale to neudělají. Macron si za prvé léčí komplexy z Afriky, protože tam ho zásluhou Rusů vytlačili z bývalých kolonií, kde má ještě stále nějaký vliv – Niger, Mali. Léčí si domácí problémy.

Martina: Těch má opravdu požehnaně.

Ján Baránek: Protože váš bývalý velvyslanec ve Francii...?

Martina: Drulák?

Ján Baránek: Drulák.

Martina: Petr Drulák.

Ján Baránek: Už dávno říkal, že Francie se nedá zachránit – zjednodušil jsem to, a tak se mu omlouvám, nesprávně jsem to interpretoval – ale že Francie už nikdy nebude tou Francií, která tady byla. Už i zásluhou migrantů. Zřejmě po nepokojích, které tam byly – obrovské nepokoje, vždyť půlka Francie hořela – Macron zřejmě

potřebuje upřít pozornost někam jinam, a nejlepší je to samozřejmě válkou. Vždy se to tak řešilo, když byly vleklé problémy, tak se řešily válkou. Jenže Macron na to nemá, aby šel bojovat proti Rusům. Může tam poslat žoldáky.

Martina: Ale v Evropě jsou někteří ochotnější než jiní.

Ján Baránek: Je jich velmi, velmi málo. Zatím se našli pouze v pobaltských republikách, které ho podpořily.

Martina: A my.

Ján Baránek: A vy – gratuluji. Jasný. Ale ani vy jste tehdy na té schůzce v Paříži neřekli, že byste tam poslali vojáky.

Martina: Ne, to ne, ale výsledky z této schůzky v Paříži vypadaly tak, že každá země byla na úplně jiné schůzce, protože každý interpretoval její výsledky úplně jinak. U nás se potom začalo mluvit o takzvaných „administrativních odvodech“.

Ján Baránek: Jsou to jen Marconovy halucinace. Tak si vezmeme „alianci ochotných“: V čem spočívá „aliance ochotných? Hlavně v tom, že země, které se jí zúčastní, aby poslaly vojska, by se dobrovolně vzdaly ochranného článku 5 Severoatlantické smlouvy. A kdo si vezme na triko, že třeba na Varšavu poletí ruská raketa? To ani ti Poláci – i když se tam změnila vláda – nejsou takoví blázni, aby něco takového dopustili – a to mají krvavé oči, když se baví o Rusku, a aby se v podstatě dobrovolně vyčlenili z ochranného deštníku Severoatlantické smlouvy, a tak se vydali napospas Rusům. Dobře, vezměme si, že Rusko by poslalo na Prahu taktickou jadernou zbraň – kdyby Česko bylo v koalici ochotných – tak kdo by se vás zastal? Máte nanejvýš bilaterální smlouvu s USA, na tu byste se mohli odvolat. Ale snad si nemyslíte, že by kvůli Čechům – a to nemluvím o Slovácích, tam naštěstí máme jinou vládu – šly USA do třetí světové války s Ruskem?

Martina: Co si myslíš o třetí světové válce? Vidíš ji jako reálný scénář?

Ján Baránek: Ne.

Třetí světová válka by neprospěla absolutně nikomu. Myslet si, že by jaderné útoky byly omezené, je nesmysl.

Martina: Protože na tom pracujeme. Nebo si myslíš, že přeci jenom mají evropští, světoví představitelé elementární pud sebezáchovy?

Ján Baránek: Asi tak. Řeknu ti příklad. Například Black Rock – ty víš, co je Black Rock, že? jo?

Martina: Bezesporu.

Ján Baránek: Proč Black Rock zase tlačí na příměří na Ukrajině?

Martina: Tak tam skouplil půdu, a docela rád by už ji obdělával něčím jiným, než kobercovým náletem.

Ján Baránek: Přesně tak. Tady máme odpověď, zda bude třetí světová válka.

Martina: Ale zase na druhou stranu...

Ján Baránek: Kdo chce třetí světovou válku? Komu by prospěla? Číně třetí světová válka neprospěje, protože jí USA dluží tolik, že kdyby v USA, nedej bože, padl dolar, tak Čína přijde o šílené peníze. Mají nějaké americké zlato, to ano. Třetí světová válka by neprospěla absolutně nikomu, a myslet si, že by byla omezená třetí světová válka, že by jaderné útoky byly omezené, tak to je nesmysl.

Martina: Takže peníze, které nás do tohoto konfliktu dovedly, nás zase nakonec zachrání před tím, aby byl tento konflikt ještě větší?

Ján Baránek: Určitě. I když jsem za Obamy viděl nějaké americké strategie, které mluvily o tom, že je možné třetí světovou válku, a to s jadernými zbraněmi, přežít, a dokonce z ní profitovat. Ale to byly šílené úvahy.

Všichni prezidenti USA věděli, že nesmí dovolit spojení Ruska a Číny. Nyní Západ svou politikou dosáhl toho, že se Rusko a Čína spojily.

Martina: Tyto, jak říkáš „šialené úvahy“ se teď množí. Vždycky nás jadernými zbraněmi strašili, a teď momentálně říkají, že to zase není taková hrůza a že těch pár kilotun docela klidně přežijeme.

Ján Baránek: Jasně. Hlavně, že byla panika ohledně viru, ale jadernou bombu... To je hloupost. Oni vědí, že to nepřežijeme, ani oni to nepřežijí. A kdyby to přežili v bunkru, tak komu budou vládnout? Plošticím a potkanům, kteří to přežili? Nebo komu budou vládnout?

Martina: To už mluvíš o totální jaderné válce. Ale i jedna malá, výstražná, může nadělat pěknou paseku.

Ján Baránek: Malá výstražná může být i taktická, na kterou bude potřeba odpovědět. Takže když Rusko pošle taktickou – a oni už dopředu říkali „Zničíme černomořskou flotilu“, a tu si Rusko zničit nenechá – tak pošle další. Kde to skončí?

Martina: Tak doufejme, že máš v těchto úvahách pravdu, protože to by už skutečně přestala veškerá maškaráda, legrace.

Ján Baránek: Nemusím mít pravdu, protože zdravým rozumem si řekneš, že neskočím pod vlak, ale mnoho lidí nakonec pod vlak skočí. Takže já netvrdím, že mám pravdu na 100 procent. Bohužel vesmír funguje tak – a já jsem přírodovědec – že všechno, co se má stát, se stane, otázkou jen je, kdy. Takže já netvrdím, že se to stane na 100 procent, ale vzhledem k tomu, jaká je teď ve světě geopolitická nerovnováha, si nemyslím, že se to stane. Doopravdy si to nemyslím, protože je tam Čína, a s tím nepočítali. Všichni prezidenti od Nixona věděli – a Nixonovi to vypracoval Kissinger – že nesmí dovolit spojení Ruska a Číny. Proto jel Nixon do Číny, aby podpořil spor mezi Sovětským svazem a Čínou.

Martina: Ano, Henry Kissinger varoval opravdu velmi zásadně před tím, že nesmíme Rusko vehnat do náruče Číny. A my jsme teď dosáhli toho, že se spojily.

Ján Baránek: Přesně. A dosáhli jsme toho absolutně idiotskou politikou, kterou Spojené státy vedou. A je to dáno tím, že i Henry Kissinger, který už zemřel, byl označen za „infantilního,“ i když potom, když začala invaze na Ukrajinu, Rusy neobhajoval, ale připomněl sám sebe – to byl Kissingerův plán z roku 89, o kterém jsem tady mluvil – že se tato reakce Ruska dala čekat.

Martina: To říkal na fóru v Davosu, když vypukla válka na Ukrajině. A za rok na to v Davosu vystoupil znovu, a už byl poněkud pokrotlý. Ale poprvé hovořil o tom, že je potřeba tuto válku okamžitě...

Ján Baránek: Bylo mu asi 100 let.

Martina: Ano, ale říkal, že je potřeba tuto válku okamžitě ukončit, než bude pozdě. Tak uvidíme. Musíme jenom doufat.

Všechny příspěvky s Ján Baránek

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.

Kupředu do minulosti

Ján Baránek Díl 1/3

Vztahy mezi Slovenskem a Českem se narovnají, až nebude premiérem Fiala
